

מִימְרָא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	יומא-שבעת ימים										
ולרבי שמעון דאמר תמיד מרצה, והא כתיב על מצח ונשא	מימרא										
ההוא לקבוע לו מקום הוא דאמא.	[רבי שמעון]										
ורבי יהודה לקבוע לו מקום מנא ליה?											
נפקא ליה מעל מצחו.	[רבי יהודה]										
ורבי שמעון נמי, תיפוק ליה מעל מצחו											
אין הכי נמי.											
אלא על מצח ונשא מאי עביד ליה?											
ראוי למצח - מרצה, שאינו ראוי למצח - אינו מרצה, לאפוקי נשבר הציץ, דלא מרצה.	אמר לך: [רבי שמעון]										
ולרבי יהודה נשבר הציץ מנא ליה?											
נפקא ליה ממצח מצחו.	[רבי יהודה]										
ורבי שמעון											
מצח מצחו לא משמע ליה.	[רבי שמעון]										
נימא הני תנאי כהני תנאי											
אחד זה ואחד זה מזין עליו כל שבעה מכל חטאות שהיו שם, דברי רבי מאיר.	דתנאי: [רבי מאיר]										
אין מזין עליו אלא שלישי ושביעי בלבד.	רבי יוסי:										
כהן השורף את הפרה מזין עליו כל שבעה. כהן גדול ביום הכפורים - אין מזין עליו אלא שלישי ושביעי.	רבי חנינא סגן הכהנים:										
מאי לאו בהא קא מיפלגי											
טומאה דחוויה היא בציבור	רבי מאיר סבר:										
טומאה היתר היא בציבור.	רבי יוסי סבר:										
ותסברא? אי סבר רבי יוסי היתר היא בציבור - הזאה כלל למה לי?											
אלא, דכולי עלמא הני תנאי סברי טומאה דחוויה היא בציבור											
והכא בהא קמיפלגי											
אמרין טבילה בזמנה מצוה	רבי מאיר סבר:										
לא אמרין טבילה בזמנה מצוה.	רבי יוסי סבר:										
וסבר רבי יוסי לא אמרין טבילה בזמנה מצוה?											
הרי שהיה שם כתוב על בשרו - הרי זה לא ירחץ, ולא יסוך, ולא יעמוד במקום הטנופת. נודמנה לו טבילה של מצוה - כורך עליו גמי, וטובל.	והתניא: [ת"ק]										
יורד וטובל כדרכו, ובלבד שלא ישפשף.	רבי יוסי:										
וקיימא לן דבטבילה בזמנה מצוה קא מיפלגי											
לא אמרין טבילה בזמנה מצוה	דתנא קמא סבר:										
אמרין טבילה בזמנה מצוה	רבי יוסי סבר:										
אלא, דכולי עלמא להני תנאי אמרין טבילה בזמנה מצוה.											

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת פסקה של פסקה קודמת story-מעשה O	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ ! proof-ראיה
מקרא-key:	

יומא-שבעת ימים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והכא בהא קמיפלגי								■	■			
מקשינן הזאה לטבילה	רבי מאיר סבר:							■	■	◆		
לא מקשינן הזאה לטבילה.	רבי יוסי סבר:							■	■	◆		
ורבי חנינא סגן הכהנים, אי מקיש הזאה לטבילה - אפילו כהן ביום הכפורים נמי, אי לא מקיש הזאה לטבילה - אפילו כהן השורף את הפרה נמי לא לעולם לא מקיש, וכהן השורף את הפרה - מעלה בעלמא.								ז				◆
כמאן אזלא הא דתנו רבנן:								א				◆
אין בין כהן השורף את הפרה לכהן גדול ביום הכפורים אלא שזה פרישתו לקדושה, ואחיו הכהנים נוגעין בו, וזה פרישתו לטהרה, ואין אחיו הכהנים נוגעין בו.	[תנו רבנן]							א	■			◆
כמאן								א				
או רבי מאיר או רבי יוסי. דאי רבי חנינא סגן הכהנים - הא איכא נמי הא.								!				◆
בשלמא ראשון - שמא שלישי, שני - שמא שלישי, שלישי - שמא שלישי, חמישי - שמא שביעי, שישי - שמא שביעי, שביעי - שמא שביעי. אלא רביעי למה לי הזאה כלל? לא בשלישי איכא לספוקי, ולא בשביעי איכא לספוקי	מתקוף לה רבי יוסי ברבי חנינא:							ז				◆
ולטעמך, הזאה כל שבעה מי איכא? והא קיימא לן דהזאה שבות, ואינה דוחה את השבת. אלא מאי אית לך למימר - שבעה לבר משבת, הכא נמי - שבעה לבר מרביעי.								!				◆
הלכך, כהן גדול ביום הכפורים, דלא בדידן תליא מילתא, אלא בקביעא דירחא תליא מילתא - בתלתא בתשרי בעי לאפרושי, וכל אימת דמתרמי תלתא בתשרי - מפרשינן ליה. אבל כהן השורף את הפרה, דבדידן תליא מילתא - מפרשינן ליה ברביעי בשבת, כי הוי דניתרמי רביעי שלו בשבת.	רבא:							■				◆
ללשכת פרהדרין וכו'.												■
וכי לשכת פרהדרין היתה? והלא לשכת בלווטי היתה אלא, בתחלה היו קורין אותה לשכת בלווטי, ומתוך שנותרו עליו ממון לכהונה ומחליפין אותה כל שנים עשר חודש, כפרהדרין הללו שמחליפין אותם כל שנים עשר חודש, לפיכך היו קוראין אותה לשכת פרהדרין.	תניא, רבי יהודה:											■
הנחתומין לא חייבו אותן חכמים להפריש אלא תרומת מעשר וחלה.	תנן התם:											■